

Saksmanniien sukuseura

2021

HYVÄT JÄSENET JA YSTÄVÄT!

Olemme eläneet poikkeuksellista aikaa koronaviruspandemian jyllätessä. Ehdimme jo luulla voittaneemme sen, mutta olemme taas samassa tilanteessa kuin vuosi sitten.

Jaksamistamme auttaisi, jos tietäisimme milloin vastoinkäymiset päättyvät, mutta odotuksissa pettyminen lisää taakkaa entisestään. Yhdessä toisiamme tukien me tästä selviämme ja luottamalla rokotusten lopulta taltuttavan viruksen.

Tämä aika on vaikuttanut myös sukuseuran toimintaan. Olemme jo kaksi kertaa valmistelleet sukukousta, mutta joutuneet peruuttamaan sen. Ensi kesänä tulee peräti viisi vuotta edellisestä tapaamisestamme. Oikein jo odotamme saada tavata toisiamme.

On jo korkea aika jäsenten yhdessä päättää menneestä ja tuumata tulevasta toiminnasta. Kutsumme koolle sukukokouksen Pielaveden Suojalaan la.23.7.2022, ehkä vähän juhlavammin 30-vuotisen toiminnan kunniaksi. Toivomme hartaasti etteivät suuremmat voimat enää estäisi sitä. Jospa kolmas kerta toden sanoo!

Liisa vetoaa Sinuun

OSALLISTU MUISTITIEDON KERUUSEEN

Nyt tarvitaan teitä JOKAISTA yhteiseen urakkaan.

Tarkoituksena on koota sukuseuran historiikki koko toiminnan ajalta. Siihen olen ajatellut lisäksi sellaista tarina- ja muisteluosuutta, johon jokainen sukulainen voi osallistua.

Voitte lähettää valokuvia eri tilanteista ja tapahtumista tai sukuun liittyvistä henkilöistä. Voitte myös kertoa/ kirjoittaa tarinoita tapahtumista, mieleen jääneistä tilanteista tai suvun persoonallisista henkilöistä, joita olette seuran toiminnan aikana tavanneet. Voitte myös kertoa ja kirjoittaa oman perheen tai lähipiirin kuuluvien tarinoita tai kuvauksia suvun henkilöistä. Kaikki tieto on tallentamisen arvoista. Jos tämä ajatukseni toteutuu, niin historiikki olisi silloin hyvin moni-ilmeinen ja kiinnostava. ’

Lähetä kaikki historiikkiin tarkoitettu aineisto **Vapun päivään 2022 mennessä** Liisa Särkälle

osoite: lissuirene@gmail.com tai puh.050 3848 786

JÄSENET OVAT VOIMAVARAMME

Sääntöjen mukaan sukukokous on kutsuttava koolle joka kolmas vuosi. Jäsenet yhdessä hyväksyvät tai hylkäävät tilinpäätöksen ja myöntävät eron tilivelvollisille.

Sukukokous valitsee johtokunnan kolmen vuoden toimikaudeksi. Tarkoituksena on, että aina osa toimijoista vaihtuisi kauden alussa. Näin useammille jäsenille tarjoutuu tilaisuus osallistua ja oppia uutta. Siten sukuseura hyötyy jäsentensä erilaisista taidoista ja kyvyistä yhteiseksi hyväksi.

MEDIA- JA DIGITAITOJA KAIVATAAN

On mahtavaa kuinka paljon internet helpottaa sukututkimusta, kun suurin osa kirkonkirjoista ja viranomaisten arkistoista on digitalisoitu. Kotikoneelta pääsee seikkailemaan ja tutkimaan lukuisten suurten arkistojen aarteita. Se edellyttää digitaitoja.

Sukuseura tarvitsee Sinua, suvun jäsen, jolle netti ja älylaitteet ovat itsestään selviä työkaluja. Tule jatkamaan sukuseuran toimintaa ja kehittämään siitä kaikenikäisiä kiinnostavaa yhteisöä. Saat hauskan, palkitsevan harrastuksen, mikä ei vie edes kovin paljon aikaasi, kun tapahtumia on harvakseltaan. Enää ei ole merkitystä sillä missä asuu, kunhan on hyvä internetyhteys, niin sukuseuran johtokunnan kokouksetkin voi pitää etäpalaverina verkossa.

Tarjolla on esim. kotisivujen ja sukukirjan ylläpitoa, sihteerin, jäsenkirjurin, esimiehen, taloudenhoitajan ja tiedottajan tehtäviä. Niitä voi yhdistellä tai jakaa tarpeen mukaan.

Nykyinen johtokunta on toiminut jo niin pitkään, että helposti tahtoo tulla tehdyksi ”kuten ennenkin”. Toiminnan uudistaminen nykyajan vaatimuksia vastaavaksi edellyttäisi hyviä digitaitoja, somen hallintaa sekä medialukutaitoa. Näitä taitoja emme taida jaksaa enää opetella.

KIIITOS MAKSETUSTA JÄSENMAKSUSTA

Jäsenmaksu on 15 € / henkilö/ kalenterivuositain.
Ainajäseneksi voi liittyä 200 euron kertamaksulla.

Uudet ja unohtuneet maksut voit hoitaa samalla kertaa tilille

Nilakan **seudun OP FI69 5342 0120 0068 26**

Merkitse tiedonantokohtaan vuosi, jota maksu koskee.

#####

OLKAKASSI lahjaksi

Luonnonvalkoinen puuvillakassi, johon mustalla painettu tapulin kuva ja sukuseuran teksti. Hinta 15 €

Tilaa mieluiten tekstiviestillä puh.0400 573 349

#####

SUKUKIRJA MYYTY LOPPUUN

Lukkari, talonpoika, kuppari -sukukirjaa ei ole tällä hetkellä saatavissa. Sukukokous 2022 päättää sukukirjan päivittämisestä sekä mahdollisesta lisäpainoksesta.

#####

SUKUTUTKIMUS

Sukututkija Ari Kolehmainen on toimittanut loppuraportin Carl Saxmanin syntyperätutkimuksesta. Hänen johtopäätöksensä on, että todennäköisimmin Carl Saxman oli

Ruotsista tulleen korpraali Lars Kellmanin (s.1697) ja Prudentia Sporan (s.1705) Carl-poika, syntynyt Vieremältä.

DNA-tuloksen ohella lisä viitteitä löytyy etunimistä; Prudentia etunimi tulee Porthan-pappissuvulta ja Carl Saxmanin lasten kummeista, jotka olivat paikallista hiukan parempaa väkeä. Lasten kummeiksi pyydettiin yleensä sukulaisia. Vai olisiko Carl peräti Porthanien sukulaispiiristä?

Tulosta on pidettävä avoimena, koska alkuperäisiä asiakirjoja ei ole tai ne ovat aukollisia. Olisi saatava vielä toinenkin DNA-testituloksen suoran isälinjan Saksman mieheltä, millä voitaisiin varmistaa oliko kyseessä Kellmanin poika.

Loppuraporttia selvitetään tulevassa sukukouksessa.

#####

OSOITTEIDEN JA SUKUKIRJAN YLLÄPITO Ilmoita sihteerille muuttuneet osoitteet/ sähköposti sekä sukukirjan tietojen muutokset, lisäykset, virheiden korjaukset. Kiitos!

LOGO-ehdotus SUKUSEURALLE

Vuosien mittaan on toivottu ja käyty keskustelua tunnuksen hankkimisesta Jonain vuonna jopa järjestettiin kilpailukin, muttei se tuottanut tulosta. Nyt olemme saaneet ehdotuksen Saksman- logoksi. Alla ehdotus perusteluineen arvioitavaksi. Anna palautetta, miltä näyttää ja tuntuu.

Ehdotuksen perustelut ovat seuraavat:

- tavoitteena moderni ilme perinteitä ja klassisuutta unohtamatta
- Kehys symbolisoi saarta ja kehysten muodot saaren vehreää kasvustoa. Kasvusto kuvaa myös liikettä, perinteitä ja sukupolvien vaihtumista
- Em. elementteihin luontevasti sopiva vihreän sävy on elinvoimaisen raikas ja luonnonläheinen
- Kehyksen yläosassa oleva ympyrä ja sen päällä oleva muoto muistuttaa kirkon tapulin kattokoristeesta ja tuuliviiristä
- Saksman-sanana tekstityyppi hyvin samankaltainen kuin Fiskarsin logossa, joten saksetkin huomioitu!

#####

Saksman-suvun todellinen syntymäpaikka on Pielaveden Lammassalon saari nykyinen Kirkkosaari. Saxman-sukunimeä ei esiinny ennen lukkariamme Pohjois-Savossa. Saksmaniin sukuseura on perustettu 1990, mikä näkyy logo-ehdotuksessa.

Sukukokouksessa päätetään ehdotuksesta.

Joulupukin apulainen

Joulumuistoja löytyy meiltä jokaiselta ja mitä enemmän tulee lukemia vuosimittariin, niin sen kultaisempia ovat lapsuuden muistot joulusta ja varsinkin jouluvalmisteluista. Minulle ovat käsityöt olleet aina hyvin tärkeä asia ja opin hyvin pienenä äidin ja mummon opastuksella neulomaan, virkkaamaan ja ompelemaan. Minulla oli se tyypillinen siniruutuinen pieni vihko, johon aloin hyvissä ajoin merkitä mitä tekisin joululahjaksi oman perheen jäsenille.

Mummo ja äiti saivat tietenkin sen perinteisen ja varman, sen ajan hittituotteen eli kääpatalapun. Molemmille siskotyttöille neuloin vuorovuosin kintaat tai sukat. Tietenkin ihan aidosta pässinpökkimästä kotikehrätystä villalangasta, jota olin ruvennut saamaan kolmannen luokan aikana. Olin kuulema edistynyt sen verran, ettei katsottu langan menevän hukkaan käsittelyssäni.

Sitten jouduin kovasti miettimään mitä tekisin isommille veljilleni? En ehtinyt enää neuloa mitään isompaa kun joulukuuh lähestyi uhkaavasti. Tilkut tulivat avuksi silloinkin ja pyöräytin nopeasti kaksi mustekynän pyyhintä. Ne olivat pyöreitä muutaman tilkun paksuisia nippuja, jotka kiinnitin nappien avulla yhteen. Mahtaakohan netistä löytyä kuvaa sellaisesta?

Isälle en keksinyt mitään käsintehtyä lahjaa, joten turvauduin ostoon. Sain sen verran pennosia kasaan, että koulupäivän jälkeen läksin hidastelemaan kyläkauppaan, suorittamaan jännittävää ostosta. Vilkuilin ympärilläni, ettei vaan kukaan näe mitä ostan. Sopivan hetken tullen sipisin kauppiaan rouvalle, että ostan timperin kynän.

Olin nähnyt isämme käyttävän sellaista kynänysää puutoitää tehdessään, mm. meille sukat ja sinä talvena sen komean kirkkoreen. Pikku-ukot, siis ne pienimmät veljet, joita tuolla lempinimellä kutsuimme saivat minulta joululahjaksi nenäliinat. Sain äidiltä palaset valkoista kangasta jostain lakanansyrjästä ja rullan punaista ompelulankaa. Niistä värkkäsin aika isot nenäliinat ja ajattelin sen olevan just sopivaa, kun niiden pikku-ukkojen neniä piti usein niistellä jollain rätillä.

Minulla oli kenkälaatikko, jossa säilytin näitä hoitui? Lehmille syötettiin melassijauhoja ja siitä jäi tyhjäksi iso ruskea säkki. Ei muuta kuin sisin ja uloin kerros pois ja siitä sain tosi hyvää ruskeaa paperia.

Siitä tuli hyvät lahjapaketit ja kiinnitys tapahtui ns. tapettiliisterillä, jota käytimme paljon, kun ei ollut muita askarteluliimoja. Sitä ennen liimailimme perunalla, mutta se tahtoi kuivua irtoilla. Lopuksi piirsin jotain jouluista ja nimet päälle.

Olin oikein tyytyväinen itseeni ja piilotin kenkälaatikon sängyn alle odottamaan aattoiltaa. Ikuisuuden jälkeen ratkaiseva ilta sitten tuli. Jännittyneenä odotin mitä kukakin lahjastaan sanoo tai mitkä ovat ilmeet, kun niitä aukovat. Kaikkein eniten ehkä jännitin, mitä isä tuumaa kun oli ainut ostolahja.

Yllätys yllätys, isä oli oikein tyytyväinen, eivätkä muutkaan valittaneet. Hyvä mieli siitä minulle jäi ja koko elämän kestävä asia, että joululahjat tehdään itse. Mahdollisimman vähän olen ostellut nykyäänkin.

Nytkin se lahjavakka on täyttynyt pikkuhiljaa. Ainut huoli alkaa olla, etten kohta muista mitä kenellekin olen lähettänyt. Siihen on myös vastaus; ei joulupukkikaan voi muistaa kaikkea!

Hyvää ja toiminnallista joulun odotusta!

Liisa Irene

#####

YHTEYSTIEDOT www.saxsmansukuseura.fi

pj. Liisa Särkkä p. 050 3848786 lissuirene@gmail.com
Seppo Saksman p. 044 384 418 irma.saksman@gmail.com
Heikki Partanen p. 0400 378 829 heikki.partanen43@gmail.com
Meeri Rönkä p. 0400 573 349 meerironka@gmail.com
Kari Kärkkäinen p. 0400 378 412 karkkainen.kari.mp@gmail.com
Helena Rönkkö p. 044 587 53 helena.ronkko50@hotmail.com
Marjatta Väänänen p. 0400 192 117 marjatta.vaananen@hotmail.com

#####

JOULUTARINA

Kaksi tai kolme päivää ennen joulua piti Jumala pidot sinisessä palatsissaan. Kaikki hyveet olivat sinne kutsutut, mutta ainoastaan naishyveet. Ei yhtään miestä, ainoastaan naisia.

Siellä nähtiin paljon hyveitä yhdessä, suuria ja pieniä. Pienet olivat miellyttävämmät ja somemmat kuin suuret, mutta kaikki näyttivät olevan hyvin tuttuja ja ystävällisiä keskenään.

Mutta äkkiä näki Jumala kaksi kaunista naista, jotka eivät toisiansa tunteneet. Jumala vei heidät toistensa luokse ja esitti. —

»Hyväntekeväisyys» sanoi hän katsoen toiseen. — »Kiitollisuus», jatkoi hän, osoittaen toista. Molemmat hyveet kummastuivat suuresti.

Maailman luomisesta saakka kohtasivat he toisensa ensi kerran.

Ivan Turgenevin (1818–1883) kirjoittama lyhyt joulutarina pulpahti jostakin esille suomalaiseseen sanomalehdistöön joulukuksi 1888. Teemaltaan se sopi joulunvieton lopetteluun, turkulainen Aura julkaisi novellin ensin Nuutin päivänä 13. tammikuuta 1889, ja pikausintana kahden päivän kuluttua. Reilun viikon päästä myös sortavalalainen Laatokka tarttui tarinaan.
